

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»

ЗАТВЕРДЖЕНО

вченою радою
Національного аерокосмічного
університету ім. М.Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»
вченої ради
О.В. Гайдачук
2018 р., протокол № 7

**ПРОГРАМА
ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ**

для здобуття освітнього ступеня бакалавра
на базі освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста
(нормативний термін навчання – на 2 курс)

зі спеціальності

281 - "Публічне управління та адміністрування"
(код та найменування)

(освітня програма "Менеджмент організацій та адміністрування")

у 2018 році

Харків
2018

ВСТУП

Додаткове вступне випробування для здобуття освітнього ступеня бакалавра на базі освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста зі спеціальності 281 - "Публічне управління та адміністрування"
(код та найменування)

(освітня програма "Менеджмент організацій та адміністрування")
(найменування)

відбувається відповідно до «Правил прийому на навчання до Національного аерокосмічного університету імені М.Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут» в 2018 році» у формі індивідуального письмового фахового іспиту, який приймає екзаменаційна комісія з певної спеціальності (освітньої програми), склад якої затверджується наказом ректора Університету.

До додаткового фахового іспиту входять питання за темами:

- Історія та культура України;
- Філософія;
- Основи теорії систем і системного аналізу.

Перелік питань за темами наведений у програмі.

Критерії оцінювання знань

1. Результат додаткового фахового іспиту визначається за 100-бальною шкалою. При отриманні вступником 60 балів та більше він допускається до вступного випробування.

2. Додаткове вступне випробування відбувається у формі тестування за темами, визначеними в програмі.

Кожен вступник відповідає на 25 питань, що дає змогу отримати максимум 100 балів (по 4 бали за правильну відповідь на одне питання).

1. Питання за темою Історія та культура України

1. Стародавня історія України.

Історія України як наука та навчальний предмет. Предмет і завдання курсу історії України. Історія України як складова частина загальноєвропейської історії. Місце курсу в системі гуманітарних наук вищої школи. Основні періоди історії України. Розвиток історичної думки в Україні. Зарубіжна історіографія. Характеристика джерел з історії України. Термін “Україна”. Форми і методи вивчення курсу. Значення оволодіння історією України для фахової підготовки і виховання громадянської позиції та патріотизму, вироблення історичної свідомості.

Основні етапи розвитку первісного суспільства. Поява і розселення людей на території України. Первісна палеолітична община. Мезоліт: виникнення родової общини. Розквіт родового ладу в неоліті. Трипільська культура. Традиції трипільської культури в культурах пізніших народів. Племінна структура суспільства епохи бронзи. Розвиток державотворчої традиції на території України: киммерійці, таври, скіфи, сармати. Економічні зв'язки з країнами Середземномор'я та Передньої Азії. Античні міста-держави Північного Причорномор'я, їх політичне та господарське життя.

2. Українські землі у складі Великого князівства Литовського та Речі Посполитої XIV – перша половина XVII.

Зростання політичної могутності Великого князівства Литовського. Боротьба за оволодіння Галицько-Волинським князівством. Включення до складу Литви Східної Волині, Сіверщини, Київщини і Поділля. Відносини з Золотою Ордою і Ногайським улусом за князювання Ольгерда. Політика великих литовських князів на українських землях. Суспільно-політичний устрій держави. Кревська унія (1385р.). Розширення південних кордонів князівства. Боротьба проти наступу німецьких лицарів. Грюнвальдська битва і участь у ній українських воїнів. Литовський князь Вітовт, його зовнішня політика. Ліквідація удільних князівств. Зміцнення Московської держави та її боротьба з Великим князівством Литовським за Сіверську землю. Напад татар і турків на українські землі. Зміни в суспільно-політичному устрої Великого князівства Литовського. Зростання ролі шляхти.

Соціально-економічний розвиток українських земель у другій половині XIV – середині XVI ст. Розвиток сільського господарства, ремесла, сільських і міських промислів. Зростання міст. Надання магдебургського права українським містам. Формування панщинно-фільваркового господарства. Зростання залежності населення від магнатів і шляхти. Юридичне оформлення кріпосного права. Литовські статuti 1529, 1566, 1588 рр. Устав на волоки. Зростання впливу Польщі на Литву. Місце українських магнатів і шляхти в політичному житті. Наступ католицизму. Православна церква. Люблінська унія 1569 р. Утворення Речі Посполитої. Україна під владою Польщі. Соціально-економічний розвиток України та суспільно-політичні зміни на українських землях у другій половині XVI - першій половині XVII ст. Міста і магдебургське право. Ремесла, промисли і торгівля. Поява підприємств мануфактурного типу. Покатоличення та ополячення місцевої знаті. Виникнення братств. Криза православ'я. Берестейська церковна унія 1596 р.

Джерела виникнення козацтва. Місце козаків у захисті південних рубежів Великого князівства Литовського від татар і турків. Причини, час і місце заснування першої Запорозької Січі. Зміни розташувань Січей. Початок морських походів козаків у турецькі володіння. Посилення соціального і національно-релігійного гніту в українських землях. Виникнення реєстрового козацтва. Формування суспільно-політичного устрою Запорозької Січі. Козацька адміністрація. Старшина, заможні козаки і козацька голота (сірома). Козацькі ради. Господарство, побут і звичаї козаків. Військове мистецтво. Духовний світ українського козацтва. Козацькі повстання під проводом К. Косинського та С. Наливайка. Гетьман П.Конашевич-Сагайдачний. Відновлення значення Києва як політичного і духовного центру українського народу. Запорозькі козаки в битвах під Цецорою і Хотином. Наступ магнатів і шляхти на козацькі права і вольності. Спроба уряду взяти козаків під постійний контроль. Козацькі повстання 20-30-их років XVII ст. Ординація 1638 року.

3. Українська козацька державність середини XVII – XVIII ст.

Україна напередодні та в роки національно-визвольної війни середини XVII ст. Причини, характер, рушійні сили і мета Визвольної війни. Богдан Хмельницький. Основні етапи війни. Перемоги під Жовтими Водами і Корсунем. Битва під Пилявцями. Облога Львова і Замостя. Зборівський договір. Утворення Української козацької держави – Гетьманщини. Молдавські походи козацтва. Битва під Берестечком. Білоцерківський мирний договір. Розгром польського війська під Батогом, бої під Монастирищем і Жванцями. Жванецька угода. Українсько-російські зв'язки в роки війни. Українсько-російська міждержавна угода 1654 р. та її оцінка в історіографії. Відновлення війни з Польщею. Перебіг воєнних подій у 1654 - 1655 рр. Віленське перемир'я.

Останній гетьман України К. Розумовський. Обмеження козацького самоврядування на Слобожанщині. Прагнення старшини до урівняння в правах з російським дворянством. Судова реформа. Діяльність П. Рум'янцева. Ліквідація Запорозької Січі. П. Калнишевський. Скасування козацького устрою на Слобожанщині. Ліквідація решток автономного устрою Гетьманщини. Участь українських козаків у російсько-турецьких війнах другої половини XVIII ст. Заселення і розвиток Південної України. соціальні та національно-визвольні рухи на Правобережній Україні. Коліївщина. Поділи Речі Посполитої та українські землі.

4. Українські землі у складі Росії та австрії (Австро-Угорщини) у XIX – на початку XX ст.

Українські землі у складі Росії наприкінці XVIII - в першій половині XIX ст. Адміністративно-територіальний устрій та регіональний поділ. Російсько-французька війна 1812 р. і Україна. Економічне становище та соціальна боротьба в першій половині XIX ст. Масонство в Україні. Декабристи в Україні. “Південне товариство”. “Товариство об'єднаних слов'ян”. Повстання Чернігівського полку. Вплив польського повстання 1830-1831 рр. на Україну. Деполонізація та активний наступ русифікації на Правобережжі. Здійснення інвентарної реформи. Початок українського національного відродження. Утворення Кирило-Мефодіївського товариства. Програмні твори кирило-мефодіївців. Т.Г. Шевченко в українському національному русі та вплив його творів на формування української національної ідеї.

Адміністративно-територіальний устрій, регіональний поділ західноукраїнських земель наприкінці XVIII - в першій половині XIX ст. Криза кріпосницького господарювання. Антикріпосницькі рухи в Галичині, на Буковині в Закарпатті. Політика австрійського уряду щодо українців. Реформи Марії Терезії та Йосифа II. Діячі українського національного руху в Галичині. Демократично-просвітницький гурток “Руська трійця”. Альманах „Русалка Дністрова”. Західноукраїнські землі під час революції 1848 - 1849 рр. в австрійській імперії. Головна руська рада. Галицькі українці на з'їзді слов'янських народів у Празі. Закарпатські “будителі”. Лук'ян Кобилиця. Скасування кріпосницької залежності та панщини в Західній Україні.

Наддніпрянська Україна у другій половині XIX ст. Кримська війна і Україна. Піднесення антикріпосницького руху. Підготовка та здійснення селянської реформи. Маніфест і положення 19 лютого 1861 р. Особливості селянської реформи в різних регіонах України. Реформи 60-70 – х років XIX ст.: земська, міська, судова, фінансова, військова та їх історичне значення. Промисловий розвиток українських земель в пореформену добу. Будівництво залізниць. Швидкий розвиток важкої промисловості в Донбасі і Придніпров'ї. Притік іноземного капіталу. Народження вітчизняної буржуазії. Український громадсько-політичний рух кінця XIX - поч. XX ст. Суспільно-політичний рух у Наддніпрянській Україні у другій половині XIX ст. Польське повстання 1863 - 1864 рр. і Україна. Національна політика російського царизму щодо українців. Виникнення та діяльність українських громад. Валуєвський циркуляр 1863 р. Діяльність М. Драгоманова. Емський указ 1876 р. Російський громадсько-політичний рух народників в Україні. Західноукраїнські землі у складі Австро-Угорської імперії в другій половині XIX ст. Соціально-економічний розвиток західноукраїнських земель після революції 1848 - 1849 рр. Суспільно-політичний розвиток у 60-ті – першій половині 70-х рр. XIX ст. Москвофільство і народовці. Становлення та діяльність суспільних рухів та політичних партій наприкінці XIX – на поч. XX століття.

Активізація національного руху в Наддніпрянській Україні. Братство тарасівців, їх програмні засади. Виникнення та діяльність українських політичних партій в Австро-Угорщині.

5. Україна у ХХ ст.

Соціально-економічний і політичний розвиток України на початку ХХ століття. Соціально-економічне становище українських земель у складі Росії. Економічна криза 1900 - 1903 рр. Політизація українського національного руху в Російській імперії. Земсько-ліберальна опозиція царизму. Загальноросійські і українські партії в Україні. Українська політична думка на початку ХХ ст. Студентський рух. Кооперативний рух. Україна в революції 1905 - 1907 рр. Позиції політичних партій в революції. Виникнення україномовної преси, "Просвіт" в українському русі. Діяльність українських парламентських громад у І, ІІ Державних Думах Росії. Третьочервневий переворот. Посилення національного гніту. Столипінський циркуляр 1910 р.

6. Україна наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст.

Спроба серпневого 1991 р. перевороту у Москві. Схвалення Верховною Радою УРСР Акту проголошення незалежності України. Заборона діяльності КПУ. Участь інтелігенції, студентської молоді, засобів масової інформації в демократизації суспільства, відродженні національних традицій, розширенні сфери вжитку української мови. Пробудження релігійного життя. Участь української діаспори в державно-творчому процесі. Загальноукраїнський референдум 1 грудня 1991 р. і вибори Президента України. Л. Кравчук – Президент України. Денонсація Договору 1922 р. про утворення СРСР. Угода про Співдружність незалежних держав. Затвердження державної символіки України.

Література

1. Білоцерківський В. Я. Історія України. Курс лекцій: посіб. для студ. вузів / В.Я. Білоцерківський – Х.: Основа, 1999. – 551 с.
2. Бойко О.Д. Історія України: навч. посіб. / О.Д. Бойко. – К.: Академвидав, 2007. – 687 с.
3. Верстюк В.Ф. Політична історія України. ХХ ст.: у 6 т. / В.Ф. Верстюк, В.Ф. Солдатенко. – К.: Генеза, 2002.
4. Грушевський М.С. Ілюстрована історія України з додатками та доповненнями / М.С. Грушевський. – Донецьк: БАО, 2008. – 736 с.
5. Грушевський М.С. Історія України-Руси: в 11 т., 12 кн. / М.С. Грушевський. – К.: Наук. думка, 1991.
6. Історія України: маловідомі імена, події, факти: зб. ст. / НАН України; Ін-т історії України / за ред. П.Т. Тронька. – К.: Україна, 1996. – 436 с.
7. Історія України: навч. посіб. / В.Ф. Верстюк, О.В. Гарань, О.І. Гуржій та ін. – К.: Вид. дім "Альтернативи", 2002. – 472 с.

Питання склав

к. іст. н., доцент каф. 702

Г.Ю. Каніщев

2. Питання за темою Філософія

1. Генезис філософії і її загальні функції

Своєрідність філософського пізнання і природа філософського відношення до світу. Співвідношення філософії і світогляду. Світогляд як духовно-практичний спосіб освоєння світу. Світогляд як форма самовизначення людини. Структура світогляду. Історичні типи світоглядів: міфічний, релігійний, філософський, природно-науковий, науково-філософський, щоденний, соціально-філософський. Міфологічний і релігійний світогляд, їх трансформація. Філософія як критика міфу, як критика думки в її тотожності з буттям. Оформлення філософії як «любові до мудрості». Предмет філософії: її основні проблеми і методи. Функції філософії.

2. Антична філософія. Відмінні особливості античної філософії, основні періоди її розвитку. Перші філософські школи древньої Греції. Фалес, Анаксимен, Анаксамандр, Піфагор і піфагорійці. Демокрит і Геракліт. "Класична" антична філософія. Сократ і софісти. Філософська система Платона. Аристотель і його місце в розвитку філософської думки. Еліністичний період розвитку філософії.

3. Філософія Середньовіччя. Загальні риси середньовічної філософії. Виникнення і зміцнення християнства і зміна ролі і соціальних функцій філософії в епоху середньовіччя.

Формування схоластики і статусу філософії як служниці богослов'я. Суперечка про природу універсалій між номіналізмом і реалізмом. Філософія Святого Августина. Співвідношення розуму і віри, сутності й існування в середньовічній філософії. Філософська система Хоми Аквінського. Докази існування бога.

4. Філософія Нового часу.

Подолання схоластики і перехід на позиції антропоцентризму у філософії Відродження і Нового часу. Її орієнтація на науку, пріоритет розуму. Проблема методу пізнання. Ф. Бекон, Р.Декарт. Емпіризм і раціоналізм. Індукція і дедукція. Монізм і дуалізм. Сенсуалізм Д. Локка. Виникнення механічної картини світу. Скептицизм Юма. Соціально-політичні погляди Т. Гоббса. Пантеїзм Спінози. Монадологія Лейбніца. Проблема людини і суспільства у філософії французької Просвітництва.

5. Німецька класична філософія. Німецька класична філософія, її внесок у подолання метафізики і споглядальності пізнання. Трансцендентальна філософія І. Канта. Філософські погляди Й.Фіхте, Ф.Шеллінга. Система і метод Гегеля, основні принципи, закони і категорії діалектики. Культ людського розуму як продовження вікових традицій філософії. Антропологічний матеріалізм Л.Фейєрбаха, його історичне значення.

6. Українська і російська філософія 19-20 ст. у контексті світової філософської думки. Передумови розвитку української і російської філософії 19-20 ст.: Києво-Могилянська академія, її вплив на філософську думку України і Росії (Ф. Прокопович, Г. Кониський, Г. Буглинський, Л.Гірка й ін.). Г.С. Сковорода, його життя і філософія.

Співвідношення теорії і практики. Самопізнання. Інтерпретація Біблії. Міф, Матерія, Бог. «Внутрішня людина». Проблема людини і нації у творчості Кирило-Мефодіївського братства (Н. Костомаров, Т. Шевченко). «Філософія серця» П. Юркевича, його відношення до антропологічного матеріалізму Л. Фейєрбаха і М. Чернишевського. Вплив «Філософії серця» на формування «російського космізму», філософії всеєдності В. Соловйова, на філософські погляди К. Цюлковського, А. Чижевського. В. Вернадський про феномен життя, Всесвіт, проблеми ноосфери. Проблема людини, змісту історії і творчості у філософії В. Соловйова, М. Бердяєва, С. Франка. Етичні погляди В. Соловйова і Г. Шпета. Проблема символу у творчості П.Флоренського. Філософські погляди І. Франка і Л. Українки. Соціально-філософські концепції В. Липінського і Д. Чижевського.

7. Сучасна філософія (19-21 ст.). Характерні риси сучасної філософії. Діалектичний матеріалізм – філософія марксизму. Поворот філософії в бік ірраціоналізму і його причини (А. Шопенгауер і Ф.Ніцше). Екзистенціальна філософія в проблемах і відповідних категоріях. Прагматизм і його вплив на ідеологію підприємництва. Феноменологія і герменевтика. Філософія модерну і постмодерну. Постпозитивізм та аналітична філософія. Розмивання традиційних світоглядних ціннісних позицій. Критика цінностей західної

цивілізації. Відмова від проектів тотального перевлаштування світу. Заперечення репрезентативної гносеології. Націленість на вільне культивування людської суб'єктивності. Постмодерністські проекти перебудови естетики, політики, філософії. Радикальне оновлення філософського дискурсу.

8. Філософське осмислення світу: буття і ніщо як вихідні поняття. Філософська категорія буття. Буття людей і Буття світу - способи їхнього існування. Діалектико-матеріалістичне, метафізичне й ідеалістичне розуміння буття і ніщо. Сучасна наука про структуру матерії і матеріальну єдність світу. Рух як універсальний спосіб буття. Форми руху матерії, їхній взаємозв'язок.

Простір і час – основні форми буття матерії. Способи і результати освоєння людьми простору і часу. Соціальний, біологічний, психологічний час і простір. Поняття хронотопа.

9. Діалектика і її альтернативи. Історія становлення діалектики. Діалектика древніх греків. Діалектика в марксистській філософії. Діалектичні ідеї в сучасній філософії. Основні принципи і закономірності діалектики. Якісні зміни, "механізми" їхньої взаємодії і переходу. Заперечення - найважливіший момент переходу в діалектиці. Співвідношення діалектики і релятивізму. Плюралізм думок – прояв діалектичного характеру суспільної думки. Діалектика і синергетика.

Категорії діалектики. Одиначне, особливе і загальне; явище і сутність. Форма і зміст, причина і наслідок, можливість і дійсність, необхідність і випадковість та ін.

10. Філософська концепція людини. Сутність людини. Природне (біологічне) і суспільне в людині. Поняття особистості. Специфіка людського відношення до світу. Проблема походження особистості. Антропосоціогенез і його комплексний характер. Роль праці в антропосоціогенезі. Зміст людського буття. Проблеми життя, смерті, безсмертя.

Література

1. Петрушенко В.Л. Філософія: Курс лекцій. Навчальний посібник для студентів вищих закладів освіти I-IV рівнів акредитації. – К., 2001.
2. Причепій Є.М., Черний А.М., Чекаль Л.А. Філософія: Підручник для студентів вищих навчальних закладів. – К., 2005.
3. Філософія: Підручник. За ред. М.І. Горлача, В.Г. Кременя, В.К. Рибалка. – Х., 2001.
4. Кремень В.Г., Ільїн В.В. Філософія: мислителі, ідеї, концепції. – К., 2005.
5. Шаповалов В.Ф. Основы философии. От классики к современности: Учеб. пособие для вузов. – М., 2000.

Питання склав

д-р філос. наук, професор каф. 701

В.О. Чернієнко

3. Питання за темою Основи теорії систем і системного аналізу (найменування)

1. Виникнення й розвиток теорії систем.

Загальна теорія систем та системний підхід. Системність світу та системність мислення. Кібернетика та економічна кібернетика. Історія розвитку теорії систем. Приклади систем.

2. Система як об'єкт дослідження. Загальні властивості систем.

Поняття: система, підсистема, надсистема, елемент системи, зв'язок, структура системи, стан системи, модель. Декомпозиція та агрегування. Властивості систем: обмеженість, емерджентність (цілісність), структурність, ієрархічність, взаємозв'язок з зовнішнім середовищем, адаптивність, цілеспрямованість, здатність до розвитку, самоорганізація, надійність.

3. Класифікація систем.

Реальні та абстрактні системи. Реальні: природні (неживої та живої природи) та штучні (технічні, соціальні та соціально-економічні). Абстрактні системи: безпосереднього відображення (математичні та логіко евристичні моделі) та генералізуючі (концептуальні моделі та мови). Відкриті та закриті, прості та складні, детерміновані та стохастичні.

4. Системний аналіз

Системний підхід та системний аналіз. Розв'язання проблем за допомогою системного аналізу. Система уявлень (категорій) для системного аналізу. Етапи системного аналізу: декомпозиція, аналіз та синтез..

5. Системна методологія дослідження соціально-економічних об'єктів та процесів

Особливості соціально-економічних систем і застосування до них системного аналізу. Методи системного аналізу в економіці.

6. Національна економіка як складна система. Статична та динамічна модель міжгалузевого балансу.

Національна економіка як складна система. Метод міжгалузевого аналізу Леонтьєва. Таблиця міжгалузевого балансу, що описує потоки товарів і послуг між всіма секторами або галузями господарства. Матриця Леонтьєва. Умова Хукінса – Саймона. Моделі процесів накопичення та запізнення в соціально економічних системах. Динамічні моделі міжгалузевого балансу з безперервним та дискретним часом.

7. Поняття стану системи, рівновага та стійкість систем.

Стани системи, вектор змінних стану, фазовий простір, фазова траєкторія, фазовий портрет. Поняття рівноваги. Стійкість систем. Адаптивність. Гомеостаз.

8. Управління системою.

Поняття управління. Ентропія та закон У. Ешбі. Управління за задаючим впливом, за збуренням і за відхиленням.

9. Системний аналіз організацій

Модель організації як відкритої системи. Структура організації. Бізнес-процес. Аналіз зовнішнього й внутрішнього середовища організації. Цілі організації. Системний аналіз цілей організації. Збалансована система показників.

10. Моделювання систем

Модель і моделювання. Процес моделювання. Класифікація видів моделювання систем. Принципи побудови математичних моделей. Вихідні дані для розробки системи керування організації. Основні елементи системи керування. SADT та IDEF методології. Інформаційні технології моделювання.

Література

1. Сорока К.О. Основи теорії систем і системного аналізу: Навч. посібник / – Х.:ХНАМГ, 2004. – 291 с.
2. Монастирський Г.Л. Теорія організації: Навч. Посібник. –К.: Знання,2008. -319с.
3. Шарапов О. Д., Дербенцев В. Д., Семьонов Д. Є. Системний аналіз: Навч.-метод. посібник для самост. вивч. дисц. - К.: КНЕУ, 2003. - 154 с.
4. Леонтьев В.В. Межотраслевая экономика: Пер. с англ. – М.: ОАО «Издательство «Экономика», 1997. – 479 с.
5. Сурмин Ю. П. Теория систем и системный анализ: Учеб. пособие. - К.: МАУП, 2003. - 368 с.
6. Згуровський М. З., Панкратова Н. Д. Основи системного аналізу. – К.: Видавнича група ВНУ, 2007. – 544 с.
7. Горбань О.М., Бахрушин В.Є. Основи теорії систем і системного аналізу: Навчальний посібник. -Запоріжжя: ГУ “ЗІДМУ”, 2004. – 204 с.
8. Лапыгин Ю.Н. Теория организации -М.: Инфра-М, 2007. -311 с.
9. Д. Марка и К.МакГоуэн. Методология структурного анализа и проектирования SADT. Москва, Метатехнология, 1993.
10. Майкл Хаммер, Джеймс Чампи. Реинжиниринг корпорации: Манифест революции в бизнесе. Манн, Иванов и Фербер, 2006. – 276 с.

11. Роберт С. КАПЛАН, Дейвид П. НОРТОН. Сбалансированная система показателей. От стратегии к действию. – М.: ЗАО «Олимп-Бизнес», 2003. – 304 с.

Питання склав

к.т.н., доцент, доцент кафедри 602
(науковий ступень, посада)

Завідувач кафедри 702

Завідувач кафедри 701

Завідувач кафедри 602

(підпис)

А.В. Зеленков
(ініціали та прізвище)

(підпис)

В.Б. Селевко
(ініціали та прізвище)

(підпис)

В.О. Чернієнко
(ініціали та прізвище)

(підпис)

В.М. Варганян
(ініціали та прізвище)

Програму розглянуто й узгоджено на випусковій кафедрі менеджменту (№602), протокол № 7 від «18» січня 2018 р.

Програму додаткового вступного випробування для здобуття освітнього ступеня бакалавра на базі освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» (освітні програми “Менеджмент організацій та адміністрування”) узгоджено науково-методичною комісією Національного аерокосмічного університету ім. М.Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут» з галузей знань «Культура і мистецтво», «Гуманітарні науки», «Соціальні та поведінкові науки» й «Управління та адміністрування» (НМК 4)

Протокол № 4 від 05 лютого 2018 р.

Голова НМК 4

к.т.н., доц.

Н.В. Доценко